

prima instanță: A. Vrînceanu
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

dosarul nr. 3ra-660/16

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de avocatul Moruz
Valentina în interesele lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tcaci Grigorii și
Tcaci Valentina împotriva Societății pe Acțiuni SA„Cet-Nord” cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina și menținută hotărîrea
Judecătoriei Bălți din 08 septembrie 2015,

c o n s t a ț ă:

La 25 martie 2015 Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina ai depus cerere de
chemare în judecată împotriva SA„Cet-Nord” cu privire la contestarea actului
administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 02.02.2015 s-au adresat cu
cerere prealabilă către SA„Cet-Nord” privind anularea actului administrativ, prin
care se solicită încasarea din contul lor plata pentru energia termică livrată de pîrît
în sumă de 4478,19 lei pentru apartamentul nr.53 situat în mun.Bălți, str.Conev 12
și suma de 1723,29 lei pentru apartamentul nr.54 amplasat în aceeași casă.

Conform răspunsului nr.06jur/50 din 25.02.2015 primit de la SA„Cet-Nord”
au fost informați, precum că sumele calculate și înaintate către plată constituie
pierderile de energie termică din tot blocul, astfel conform unui șir de legi indicate
în răspuns, toți proprietarii de apartamente sunt obligați să participe la întreținerea
blocului și să achite serviciile comunale. În aceste condiții cererea prealabilă a fost
respinsă.

Conform avizelor de plată contestate, SA„Cet-Nord” ca furnizor de serviciu
comunal - energie termică și apă fierbinte , pretinde că în perioada lunii decembrie
2014 în casa nr.12 ap. 53 și ap. 54 str.Conev, mun.Bălți a furnizat o cantitate de

energie termică, conform datelor de contor, la preț de 4478,19 lei și respectiv 1723,29 lei.

Menționează că potrivit actului de deconectare a apartamentului de la sistemul de încălzire centralizată din 04.11.2005, întocmit de SA „Cet-Nord” apartamentul nr.53 amplasat în casa de locuit nr.12 din str.Conev, mun.Bălți este deconectat integral de la sistemul de încălzire centralizată. Conform actului proprietarul va achita 5% din suprafața locuinței pentru neizolarea țevilor de tranzit.

Un alt act de deconectare de la rețeaua de furnizare a energiei termice a fost întocmit pentru apartamentul alăturat cu nr.54 la aceeași dată, la 04.11.2005.

Reclamanții pretind că SA „Cet-Nord” nu a livrat nici o cantitate de energie termică în perioada vizată, deoarece prin actele de deconectare de la căldura centrală și instalarea sistemului de căldură autonomă denotă despre lipsa necesității prestării de energie termică de către pîrît. Mai mult ca atît, SA „Cet-Nord” nu a prezentat careva probe prin care să confirme faptul livrării energiei termice în locuințele lor.

Indică că, solicitarea de achitare a plății pentru căldura nelivrată și în afara oricărui contract de furnizare a serviciului termic, ce mărime urmează a fi achitată, avizele de plată sunt nejustificate și contravin normelor imperative ale legii, astfel nu pot fi considerate acte valabile.

Avizele de plată contestate, se pretind a fi ilegale, deoarece contravin p.18 din Hotărîrii Guvernului nr.191 din 19.02.2002, conform cărora achitarea plăților se efectuează de către proprietarii, dacă în contractele încheiate nu este prevăzut altceva. La solicitarea consumatorilor, plata pentru serviciile prestate poate fi achitată în prealabil pe o durată convenită de părți, conform condițiilor propuse de ele și stipulate în contract.

Hotărîrea Guvernului nr.434 din 09.04.1998 prin p.9 stabilește că, furnizarea energiei termice se face numai în bază de contract încheiat între furnizor și consumator, între producător și distribuitor, precum și între consumator și subconsumator, ale cărui prevederi trebuie respectate de fiecare parte, însă un contract dintre părți nu există.

Legea nr.1402 din 24.10.2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie, art.25 stabilește că, persoanele care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturii primite, în termenul stabilit de contractul încheiat între operator și utilizator. Indică că, atare contract între SA „Cet-Nord” și Tcaci Grigorii, Tcaci Valentina nu există, iar Legea nr.1402 din 24.10.2002 cu privire la serviciile publice de gospodărie, nu stabilește o asemenea obligație.

Susțin reclamanții că potrivit avizelor de plată prin care se solicită încasarea plăților pentru energia termică livrată, sunt indicate date de contor, datele trecute,

curente și consumate conform contorului, astfel în toate avizele de plată a tuturor locatarilor casei de locuit nr.12, sunt indicate aceleași date de consum în luna ianuarie, deci rezultă că este indicat volumul total al energiei termice livrate pentru toată casa în întregime.

Reieșind din faptul că suprafața totală a casei de locuit este de 4087,5 m.p., iar consumul energiei termice pentru luna decembrie constituie 98,240 Gcal, efectuând un simplu calcul matematic, rezultă că pentru un m.p. al casei de locuit au fost consumate 0,024 Gcal.

Cer reclamanții anularea avizelor de plată pentru luna decembrie 2014 și obligarea SA „Cet-Nord” să nu calculeze și să nu expedieze în adresa lor pe viitor avize de plată pentru energia termică pe care nu o furnizează.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 08 septembrie 2015 acțiunea a fost respinsă.

La 08 septembrie 2015 Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina au depus cererea de apel nemotivat, apoi la 22 octombrie 2015 au depus apel motivat împotriva hotărârii cerând admiterea apelului, anularea hotărârii, cu emiterea a unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 ianuarie 2016 a fost respins apelul declarat de Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina și menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea opiniei enunțate instanța de apel a reținut că în speță s-a constatat cu certitudine că la 04.11.2005 potrivit actelor de deconectare a apartamentului de la sistemul de încălzire centralizată, întocmit de SA „Cet-Nord” apartamentele nr. 53 și 54 din str.Conev, mun.Bălți, au fost deconectate integral de la sistemul de încălzire centralizată. Conform acestor acte proprietarii vor achita 5% din suprafața locuinței pentru neizolarea țevilor de tranzit.

Prin actele privind stare tehnică a sistemului de încălzire întocmite de SA „Cet-Nord” la 09 octombrie 2007 și 12 mai 2008 se atestă că țevile de tranzit în apartamentele nr.54 și 53 au fost izolate și plombate, cu instalarea încălzirii autonome.

Conform prevederilor pct.8 din anexa nr.7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002, din considerentul imposibilității deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii consumatorul, în cazul deconectării integrale a încăperii, va achita plata pentru încălzire în mărime de 5% din suma calculată pentru suprafața încăperilor deconectate.

Dispoziția citată era oglindită și în actele de deconectare de la sistemul de încălzire din 04 noiembrie 2005, care au fost semnate de către Tcaci Grigore, astfel

având la cunoștință despre obligația achitării 5% pentru suprafața încăperilor deconectate de la sistema de încălzire pentru țevile tranzitorii.

Ulterior, însă prin pct.8/1 al anexei nr.7 din Hotărârea Guvernului RM nr.191 din 19 februarie 2002 cu modificările și completările introduse prin Hotărârea Guvernului RM nr.707 20 septembrie 2011, s-a stabilit că în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin +18 °C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de 10% începând cu 01 octombrie 2011, 15% - începând cu 01 octombrie 2012; 20% - începând cu 01 octombrie 2013, din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Instanța de apel a menționat că prevederile sunt aplicabile și pentru deconectările efectuate pînă la primire a modificărilor date, respectiv și cazul lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina cade sub incidența normei citate.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, instanța de apel a concluzionat că energia termică calculată spre achitare lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina reprezintă prin sine pierderile din interiorul blocului care se calculează în baza Legii privind privatizarea fondului locativ nr. 1324-XII din 10 martie 1993, Legii despre condominiu în fondul locativ nr. 913-XIV din 30 martie 2000, Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare, cât și în conformitate cu art. 514 Cod civil.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat ca fiind justă concluzia primei instanțe privind netemeiniciea pretențiilor acțiunii cu privire la anularea bonurilor de plată pentru luna decembrie anul 2014 emisă de SA „Cet-Nord” și impuse spre plată lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina, în condițiile în care acestea au fost emise în conformitate cu legislația în vigoare.

La 11 martie 2016, în termenul stabilit de lege, avocatul Moruz Valentina în interesele lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri.

În motivarea recursului s-a invocat că recurenții nu beneficiază de nici un serviciu comunal acordat de către intimat, fapt confirmat prin actul de deconectare de la rețeaua centralizată de furnizare a energiei termice din data de 04.11.2005, moment în care relațiile contractuale au încetat. Astfel familia Tcaci nu are încheiat

careva contract de prestare servicii cu SA „Vet-Nord” și nici nu primește careva servicii comunale din partea ultimului. În opinia recurenților, art. 25 din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, nu este aplicabilă cazului dat.

La fel, susțin recurenții că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care instanțele le-au considerat constatate, nu au fost dovedite prin probe pertinente și concludente, cum ar fi demonstrarea existenței pierderilor normative precum și calculul pierderilor.

Susține că în avizul contestat nu se indică că plata se solicită pentru pierderi, nu se confirmă existența pierderilor, perioada în care au avut loc și cum recurenții au influențat asupra existenței pierderilor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Moruz Valentina în interesele lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Moruz Valentina în interesele lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Moruz Valentina în interesele lui Tcaci Grigorii și Tcaci Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru